

کلیسای ایرانیان مسیحی سن دیه گو و ال کاهون

کتاب مقدس، دانیال نبی

درس شماره ۵۹

فصل ۹: ۱- ۱۹

آیه حفظی برای ۱ ماه می سال ۲۰۲۵

کتاب مقدس، ۱ یوحنا ۵: ۱۴- ۱۵

۱۴ و این است آن دلیری که نزد وی داریم که هرچه برحسب اراده او سوال نماییم (در دعا)، ما را می شنود.

۱۵ و اگر دانیم که هرچه سوال کنیم ما را می شنود، پس می دانیم که آنچه از او درخواست کنیم می یابیم.

آیه حفظی برای ۸ ماه می سال ۲۰۲۵

کتاب مقدس، رومیان ۸: ۲۶

۲۶ و همچنین روح نیز ضعف ما را مدد می کند، زیرا که آنچه دعا کنیم بطوری که می باید نمی دانیم، لکن خود روح برای ما شفاعت می کند به ناله هایی که نمی شود بیان کرد.

مقدمه: لطفاً کتابهای مقدستان را به بخش دانیال نبی فصل نهم باز بفرمائید. ادامه می دهیم مطالعه مان را از این فصل. در قسمت اول این فصل ما دعای شفاعت دانیال را می بینیم برای قومش که از آن می توانیم درسهای بسیار مفید برای طرز دعای درست شفاعتی پیدا کنیم. کلیسای فارسی زبان امروزه به کسانی احتیاج داد که بدانند چگونه دعای شفاعتی برای ایرانیان بکنند.

دعا: و بگذارید وقتمان را با دعا شروع کنیم!

مقدمه: دیدیم که دانیال در سال اول سلطنت داریوش، ۵۲۲ پیش از میلاد، از کلام خدا کتاب ارمیا (ارمیا ۲۵: ۱۱-۱۲)، متوجه می شود که ایام تبعید قومش در حال به پایان رسیدن است. پس شروع می کند به دعا برای احیاء روحانی و فیزیکی قومش، اسرائیل، چون می خواست تحقق وعده های خدا در کتاب ارمیا را ببیند.

اول- دعای واقعی از کلام خدا بر می خیزد، در واکنش به کلام مکتوب خداست. آیات ۱-۲:

۱ در سال اول داریوش بن آخْشورْش که از نسل مادیان و بر مملکت کلدانیان پادشاه شده بود،

۲ در سال اول سلطنت او، من دانیال، عدد سالهایی را که کلام خداوند درباره آنها به ارمیای نبی نازل شده بود از کتب فهمیدم که هفتاد سال در خرابی اورشلیم تمام خواهد شد.

دانیال در واکنش به کلام خدا شروع به دعا می کند. دعایش از کلام بر می خیزد و در نتیجه در هدایت روح القدس بود.

دوم- دعای واقعی نه تنها از کلام خدا بر می خیزد، بلکه همچنین در اراده خدا ریشه گرفته است. دانیال از کلام خدا اراده خدا را می دانست و بر طبق آن دعا کرد. دعا کردن در هدایت روح القدس، یا دعا کردن در روح یک چیز عجیب و غریب نیست. بلکه یعنی دعا کردن بر طبق اراده خدا که در کتاب مقدس برای ما آشکار شده است.

وقتی که نمی دانیم چگونه دعا کنیم، ولی در کلام خدا هستیم، آنوقت روح القدس، بر اساس کلام مکتوب خدا، ما را هدایت می کند که چگونه دعا کنیم. این یکی از خدمات روح القدس است. رومیان ۸: ۲۶-۲۷ می فرماید:

۲۶ و همچنین روح نیز ضعف ما را مدد می کند، زیرا که آنچه دعا کنیم بطوری که می باید نمی دانیم، لکن خود روح برای ما شفاعت می کند به ناله هایی که نمی شود بیان کرد.

۲۷ و او (پدر آسمانی) که تفحص کننده دلهاست، فکر روح (روح القدس) را می داند زیرا که او (روح القدس) برای مقدسین برحسب اراده خدا شفاعت می کند.

ما دعا نمی کنیم که خدا اراده اش را عوض کند. و همچنین با روحیه ای که همه چیز قضا و قدر است از دعا کردن دست نمی کشیم. ما نمی گوئیم که خدا اراده اش را چه بخواهیم و چه نخواهیم انجام می دهد پس فایده دعا کردن چیست؟ بلکه برعکس، همانطور که دعای ما باید توسط کلام مکتوب خدا تولید شود، باید همچنین در چهار چوب کلام خدا انجام گیرد. ما با روحیه سرنوشت گرایی (Fatalism) دعا نمی کنیم. در ایمان مسیحی ما اصلاً به سرنوشت اعتقادی نداریم. تصمیماتی که شما امروز می گیرید فردای شما، و سرنوشت شما را شکل می دهند. اعتقاد به سرنوشت نه فقط برای دعا بلکه برای زندگی مخرب است. روحیه ای که نسبت به دعا سرد و بی اعتناست کتاب مقدس نیست.

در ۱ سموئیل ۱۲: ۱۸-۲۵، می خوانیم که سموئیل نبی به قوم اسرائیل می گوید که: "خداوند با شماست. شما را ترک نکرده است. شما قوم او هستید." ولی بعد در آیه ۲۳ می گوید: "من هم برای شما دعا می

کنم." ولی اگر خداوند با آنهاست، دیگر چه احتیاجی به دعا کردن سموئیل است؟ و این اصل مطلب است. سموئیل نبی می دانست اراده خدا چیست. و در چهارچوب آن اراده برای قومش دعا می کند. قلب خودش را با اهداف مقدس خدا یکی می کند.

همین طرز دعا را در دعای ربانی، متی ۶: ۹- ۱۰ می توانیم ببینیم که می فرماید:

۹ پس شما به اینطور دعا کنید، ای پدر ما که در آسمانی، نام تو مقدس باد.

۱۰ ملکوت تو بیاید. اراده تو چنانکه در آسمان است، بر زمین نیز کرده شود.

نه با یک روحیه تلخ، نه با یک روحیه شکست خورده و از روی ناچاری. بلکه در چهارچوب اراده خدا دعا می کنیم چون دعاها را در انجام اراده خدا سهم دارند. خدا در حاکمیت مطلقش دعاها را برای انجام اراده اش مقرر کرده است.

در همان لحظه که دانیال اراده خدا را از کلام خدا درک کرد، آنوقت می دانست که چگونه دعا کند. بهترین موقعی که شما می توانید دعا کنید، زمانی است که شما کلام خدا را بدرستی درک کرده اید. در فکرتان می دانید که آن کادر، آن چهارچوب اراده خدا چیست. و البته باید اصول مطالعه و تفسیر درست کتاب مقدس را بدانید. پس دانیال دعا می کند، دعای که بوسیله کلام خدا تولید شده، و در اراده خدا ریشه گرفته است.

سوم- دعای دانیال پر از شور و اشتیاق واقعی بود، نه مصنوعی و ساختگی، آیه ۳:

۳ پس روی خود را بسوی خداوند متوجه ساختم تا با دعا و تضرعات و روزه و پلاس و خاکستر

مسألت نمایم.

دانیال با اشتیاق دعا می کند. چون قلب کسی که به قلب خدا نزدیک شده است، کلام خدا و اراده خدا را می داند، نمی تواند بدون شور و شوق باشد. حاکمیت مطلق خدا معنی اش این نیست که دعا های ما نمی توانند شرایط را عوض کنند. درست است که ما در دعا نمی توانیم اراده خدا را عوض نمی کنیم، ولی می توانیم شرایط را تغییر دهیم. یعقوب ۵: ۱۶ می فرماید: **دعای مرد عادل (و یا زن عادل) در عمل، قوت بسیار دارد.**

ما می دانیم که مسیح فرموده است که: کلیسای خود را بنا می کنم و ابواب جهنم بر آن استیلا نخواهند یافت. ولی هنوز باید با شور و شوق برای کلیسای مسیح دعا کنیم. در دعا کردن برای کلیسای خدا وفادار باشیم که کلیسا در پاکی رشد کند.

در این نکته سوم ما روحیه دانیال را در دعا کردن می بینیم. می فرماید: **پس روی خود را بسوی خداوند خدا متوجه ساختم.** یعنی راسخانه بر دعا و بر خداوند تمرکز کردم. دانیال زوم می کند بر روی خداوند و موضوعی که می خواهد دعا کند. مصمم و راسخ تصمیم به دعا در حضور خداوند خدا می گیرد. کلمه که برای خداوند در عبری بکار رفته است ادونای است، אֲדֹנָי، و کلمه که برای خدا بکار رفته است الوهیم است، אֱלֹהִים. ادونای اقتدار، حاکمیت، خدا را بر جهان می رساند. دانیال با شور و شوق در حضور خداوندی که قادر، و حاکم بر جهان است، دعای شفاعت می کند. دانیال التماس می کند، با سنگینی که در دلش هست بحضور ادونای خدا می آید. حتی پلاس بپوشیده، و خاکستر بر سرش می ریزند به نشانه توبه، و روزه می گیرد. پلاس و خاکستر فروتنی دانیال را نشان می دهد.

روزه گرفتن واکنش طبیعی شخصی است که قلبش از محبت به انجام اراده خدا پر شده است. اگر ما در روزه گرفتن مشکل داریم شاید علتش این است که در اهمیت دادن، و به فکر جلال خدا و کلیسای خدا بودن مشکل داریم. یعنی دل ما باید آنقدر از محبت به خداوند عیسی مسیح، ملکوت او، و برکت کلیسایش پر شود که اشتها برای غذا خوردن نداشته باشیم. و این قلب دانیال بود. دانیال بقدری در دعا کردن سمج بود که حتی وقتی که جواب دعایش را در آیه ۲۰ دریافت می کند، او هنوز هم دعا می کرد. شور و شوق دانیال ادامه دارد.

دعائی کتابمقدسی است که بوسیله کلام خدا تولید شده باشد، در اراده خدا ریشه گرفته باشد، با شور و شوق و فروتنی قلبی همراه باشد. بسیاری از دعاها ما کاملاً ضد کتابمقدسی اند. دعاها که دائماً این چیز را می خواهد و یا آن چیز را، دعاها که حالت لیست خرید دارند، دعاها که در آنها شخص بخودش چنین اجازه ای می دهد که به خدا دستور دهد، دعاها که پر از کینه و نفرت هستند، کتابمقدسی نیستند. در اراده خدا نیستند. از کلام خدا ریشه نگرفته اند بلکه از نفس خود شخص. باید با یک قلب فروتن در حضور خدای راستین، پدر و پسر و روح القدس دعا کرد. جوهر اصلی یک دعای واقعی بخود مشغول بودن نیست بلکه به پدر آسمانی مشغول بودن است. جوهر یک دعای واقعی قلبی است که خودش را انکار و پدر آسمانی را می خواهد خوشنود کرده و جلال دهد.